

Nyári csúcsüzem a konzervgyárakban

Csúcsidőszakhoz érkeztek a konzervipar üzemei, naponta több 10 ezer tonnányi termést fogadnak, s ezért a legtöbb helyen három műszakban, éjjel-nappal, hétvégeken is megállás nélkül dolgoznak a gépek. Folyamatosan érkeznek a földekről, gyümölcsökből az újabb nyersanyag-szállítmányok. Alapanyagból az utánpótlás képe meglehetősen felemás, amíg gyümölcsökből általában jó a termés, addig egyes zöldségekről ez nem mondható el, a kedvezőtlen időjárás miatt jelentősek a kiesések. Eppen ezért a vállalatok az eredetileg szerződött mennyiségeken felül igyekeznek mindegyik nagyobb tételüket felvásárolni, hogy a kieső mennyiséget pótolják.

Az átlagon felüli kajszitermés minél nagyobb hányadának megmentésére a Szegedi Konzervgyár másfél ezer annyi mennyiséget vesz át, mint ahogy eredetileg tervezte, ezzel saját

kockázatát növeli, hiszen egyelőre nem talált vevőre. A tárgyalások eddigi állása szerint elsősorban a szovjet és az NDK piacon számíthat a kajszibefőtt, -dzsem, -velő és üdítőital értékesítésére. A gyárban beindult az uborka feldolgozása is, e zöldségből a pusztító peronoszpóra miatt a vártnál kevesebb nyersanyagra számíthatnak, pedig éppen a nyugat-európai piacokon most jó árat fizetnek érte.

Hasonló gondokkal küszködik a Nagykőrösi Konzervgyár. Kevés az uborka, ezért az eredetileg leszerződött 13 helyett, 18 forintot is hajlandók fizetni a termelőknek kilójáért, amivel már csak gazdaságilag nem képesek előállítani a tartósításra szánt savanyúságot. A gyár mégis rákényszerül az előnytelen üzemre, a magánkereskedők ugyanis már a földek széléig elmennek az uborkáért.

A Debreceni Tartósítási Ipari Kombínát a tavalyi

mennyiség kétszeresét, összesen 3000 tonna kajszibarackot dolgoz fel ebben a szezonban. Itt már befejezéséhez közeledik a kajszibefőtt és a -dzsem készítése. Javában tart viszont az őszibarack szezonja. A hűvös idő miatt azonban lelassult a gyümölcs érése, így a csúcsidőszak is néhány nappal eltolódik. Hozzáálltak a csemegekukorica feldolgozásához, a terv szerint összesen 20 ezer tonna szem kerül a konzervdobozokba, illetve mirelitárúként a fogyasztókhoz.

A Békéscsabai Konzervgyárban is az uborka okozza a legnagyobb fejtörést, a gyenge termés miatt vesztélyben az exportkötettség teljesítése. Hollandiából, Ausztráliából, Japánból és Svédországból összesen 2000 tonna uborkakonzervet rendeltek, ezeken a helyeken már jó hírt vívott ki magának a gyár különféle savanyúságaival. (MTI)

Csak pofázás van

„Csak pofázás van” — ezzel a keményen csattanó mondattal zárta a 168 órában a vele készített beszélgetést Verebes István, a népszerű konferanszié. Nem a politikai élettől egy kicsit idegen hang az igazán figyelemre méltó ebben a kijelentésben, hanem az igazságtértek. Hetek óta fel-felbukkanó gondolataim kapnak erősítést az elmúlt néhány nap sajtójában.

„Úgy gondolom, zömében sikertelen féltehetségek csinálják a politikát, és ugyanilyenek támadják a politikát.” — Ez a Verebes-megállapítás is igaz, mint ahogy az is, amelyiket a színész már a Képes 7 cikkírójától, újságíró kollégámtól idéz a mi mostani néptribunainkkal kapcsolatban, mondván: „az alternatívok ellenében most egyszerűen nem szabad szólni, most onnan jön a cenzúra”.

Az újonnan alakult politikai szervezetek, a protopártok többsége elkövette azt a hibát, hogy befogadja saját soraiba a politikát csak személyes érdekből, kizárólag anyagi előnyökért művelő kalandorokat, a törvényesség határán túli gazdasági cselekedeteire a politikai sáncok mögött védelmet kereső puhagerincűeket. Igen, ők azok, akik gazdasági rendőrségi vizsgálat előtt az elrejtő falat a gyerekkori játszóház, a KB-osztályvezető mellett vélték megtalálni még egy évvel ezelőtt is.

Hirtelenjében végigfutottam az általam ismert új politizálók arcképcsarnokán. Sikeres kisvállalkozót, magánkereskedőt, menedzsert, kisiparost, bankszakembert, építőiparost, vendéglátót, gazdasági sikeremberként jegyzett vállalatvezetőt véletlenül sem találtam közöttük. Az MSZMP reformköreinek is ez a legnagyobb hiányossága — véleményem szerint. Ezekbe a tömörülésekbe sem kerültek a gazdasághoz értő, a gyakorlatot jól művelő közgazdászok. A most hangos politikások között viszont vannak felesleges költségvetési intézményekben munkálkodók, végig sértett pedagógusok, méltatlanul mellőzött egyetemi oktatók, a korlátolt ideológia által emberi jogaiiban is sértett vallási vezetők, ígérhirdetők. De bőven tömörültek az új szervezetekbe félbemaradt egzisztenciák. Olyanok is, akik — képesség, kitartás híján — az alacsony követelményű egyetemű évek feladatainak sem bírtak megfelelni. Az ilyen összetételű társaságok nem teljes, Szívesen fogadom és kérem a választók javaslatait. Ígérem, hogy érdekében — megválasztásom esetében — minden tőlem telhetőt megteszek.

kező idős emberek és a fiatalok — különösen a családok — helyzete.

A város peremkerületei — Petőfitelepek, Baktó, Tápé és Algyó — útvisszonyainak, csatornahálózatának, egészségügyi és kereskedelmi ellátásának javításában, a tanácsok mellett, sokkal többet tehetnek az itt működő gazdasági egységek. Akár úgy, hogy az algyói olajmészon megtermelt jövedelem jelentős része ne Szolnokra és a központi csatornába jusson, hanem részben felhasználható legyen a helyi gondok enyhítésére is.

Megértem és mélyen átértem a Romániából hozták menekülőket, keservét, fájdalmát. Munkám során mindent meg kívánok tenni azért, hogy állami és társadalmi összefogással enyhíteni tudjunk nehéz sorsukon. Eppen ezért azt képviselem, hogy a magyar Országgyűlés minél előbb alkossa meg a nemzetiségi törvényt.

Tudom, hogy programom nem teljes. Szívesen fogadom és kérem a választók javaslatait. Ígérem, hogy érdekében — megválasztásom esetében — minden tőlem telhetőt megteszek.

Köszönöm támogatásukat.

Az ébredőket ezen túl talán csak a jövő realitásával lehet meggyőzni. Szeretném hinni, hogy ez lesz a józan többség. Szeretném azt hinni, hogy azért maradt távol a szavazóhelyiségektől a tömeg, mert elfogadható programot, elérhető előnyöket nemigen talált a jelöltek megnyilvánulásaiban.

Féltem ezt a tömeget a félrevezetéstől, a demagógia mákonyától. Hiszen az elkeseredettségben jobban találta a hiú remény, az érzelmeiket megható szöveget.

A materializmus jegyében tessék már végre elfogadni, hogy az emberi cselekvések legfőbb mozgatója az anyagi érdek. S a demokrácia gyakorlásához elengedhetetlen a teljes jogú állampolgárok létbiztonsága is. Emlékezzünk csak a görög kor politikácsinálóinak állandólag garantált jólétére...

Évtizedekig volt gazdasági gyakorlat nálunk élet-színvonalunk lassú apasztása. Néhány józan közgazdász mondta, szüntelenül hajtogatta: egyszer vállalni kellene a 20 százalékos esést, mert akkor oly szilárd talajt érünk, amiről biztos a felfelé kapaszkodás. Ezt a népszerűtlen intézkedést a Lázár-Németh Károly-Gáspár-éra nem vállalta el. S az, aki ma rendbe akarja tenni a magyar gazdaságot, nem ígérhet holnapra új honi földi paradicsomot. S választások előtt állunk... Talán ez a magyarázata annak, hogy ma — szubjektív véleményem szerint — igazán reális, végrehajtható gazdasági programja csak a Szabad Demokraták Szövetségének van. Annak az SZDSZ-nek, amely tulajdonképpen már deklarálta, hogy semmilyen körülmény között sem akar az új magyar politikai erőviszonyok között a hatalom részese lenni. Inkább a kontroll, az ellenzék szerepét vállalná.

A vállalkozások, az egyéni ötletek érvényesülése, végrehajtható elképzelések eladható anyagi formát öltése lehet az ország gazdasági felemelkedésének útja. Véletlenül sem szeretném, hogy újra látszatprimátust kapjon életünkben a gazdaság. Hiszen annyi álságos dolog fájó ténye van még benne mindennapjainkban. Ahogy a vállalati gazdasági munkaközösségekre egyesek ráfogták, hogy azok vállalkozások, pedig csak az extenzív gazdasági fejlődés utolsó formái, a magyar munkásság fizikumának kizsigerelői voltak. A vállalati tanácsok, közgyűlések látszatdemokráciájának is vannak még maradványai. Mélységesen igaz Berend T. Iván tételmondata: „...nem mertünk a központi kérdésekhez nyúlani — pontosan a nagy struktúrák tabuként kezeltetése miatt —, és megindult a munkahelyi demokrácia kikövetelése, ami szerintem álcselekvés volt, mert ott, ahol katonai fegyelemnek kell lennie —

mondjuk az üzem működésében —, ott nem lehet demokratikusan megszavazni azt, hogy mit kell termelni, ennek egyszerűen nincs értelme.” A termelési anarchiához ez az intézmény, alkalmazói többségénél, hozzájárult. A vállalkozások természetes velejárója a buktás, éppen úgy, mint a gazdaság. Egyiket sem tudta kezelni az ideológia, amely szabad vállalkozásokat hirdetett. Tehát csak a gazdaság fejlesztése — politikai struktúrabeli következmények nélkül — járóbó vaskarika. De éhhalálhoz vezet a szabad politikai harc a gazdaság pangásával, visszajelölésével.

Nem szabad átsiklanunk a KSH első féléves jelentése felett, ami az ipari termelés visszaesését regisztrálta. Egyik napilapos kollégám kifejtette: „a gazdasági rovatokra nem lesz szükség a jövőben, legjobban, ha ezek beolvadnak a belpolitikába, és azok fiókintézményeként funkcionálnak tovább”. Közérthető gazdasági újságírást kell inkább művelni. Elmagyarázni hétről hétre, mi a részvény, a váltó, az osztalék, a csőd, a munkanélküli-ségély... Addig, míg az új fogalmak nem lesznek az újságolvasók szótárának aktív elemei, amíg banni tudnak az állampolgárok ezekkel az újdonságokkal.

A Vállalkozók Országos Szövetségének elképzelései, a Kisgazdapárt programcsírái adnak biztatást arra, hogy valamikor a Bush által Magyarországra elképzelt száz ezer kisvállalkozás valóság lehet.

Ebben a publicisztikában talán a szokásosnál többször idéztem általam önkényesen kiválasztott „tekintélyektől”. Végül Lengyel Lászlóhoz, az MSZMP-ből kizárt, majd oda visszazárt közgazdász zseniálisan tömör helyzetelemzéséhez és jövőképehez fordulok, mert mélységesen valóságnak érzem. A forrás ismét a 168 óra: „...az ellenzék arra szorította rá az MSZMP-t és a kormányt, hogy hajtsa végre a szigorító intézkedéseknek azt a részét, amelyet valójában azonnal végre kell hajtani. Így például igenis szorítsa rá a kormányt arra, hogy a csődbe jutott vállalatokat most már végre számolja föl. Akkor is szorítsa erre, hogy ez esetleg több ezer munkás dühét fogja kiváltani, viszont így több százezer más állampolgárnak javulást hozhat. De ezek a pártok, szervezetek még nem döntöttek el, hogy tényleges szerkezetátalakításra, modernizációra akarnak-e törekedni, és arra, hogy az ország a gazdasági bajaiból végre ez irányba kapaszkodjék ki. Sajnos azonban, jelenleg még inkább a népszerűséget kívánják fenntartani, meghozzá úgy, hogy persze modernizálni is kell, de azért ne sértünk meg egy-egy erős gazdasági-politikai csoportot. E tárgyban még sok a bizonytalanság, ezért hol ide, hol oda ugrálnak a pártok-csoportok. S ezt teszi maga az MSZMP is.”

A vállalkozók csoportja nem erős embere a mai magyar politikai közéletnek. De a csődötmegegazatok az ő vérüket is szívják. A hangosan politizálók pedig elsősorban a népszerűséget hajszolják. Ezen keresztül vélik elérni az áhított hatalmat. De mit ér a koldusboton vergődő ország futtatott aranykorodja, zaciba csapott aranyalmája, összetört jogára?

Böle István

Képviselőnek ajánlják

A július 22-i időközi választás a szegedi 1. számú választókerületben eredménytelenül végződött. Ezért augusztus 5-én második fordulóra kerül sor. A két régebbi jelölt — Dobozy Levente (HNF) és Raffay Ernő (MDF) — mellé most az MSZMP is jelöltet szeretne állítani. Erre Miklós Károlyt javasolják. Akkor kerülhet a jelöl-

tek közé, ha hétfőn délután 6 órakor, a fel-sővárosi lila iskolában tartandó jelölőgyűlé-sen megszerezi a szavazásra jogosultak egy-harmadának támogatását.

Dobozy Levente és Raffay Ernő választási programját korábban, az első forduló-ban, ismertettük. Most Miklós Károlyt kér-jük föl, vázolja elképzeléseit.

Miklós Károly

Ma Magyarország legnyomtasztóbb gondját a gazdasági válság jelenti. Nincs olyan ember, akit ne sújtana az életszínvonal romlása. Egyre többen félünk a létbizonytalanságtól.

A jelenlegi helyzetből mindenképpen ki kell kerülnünk! Ezért nélkülözhetetlennek tartom a nemzet súlyos adósságainak csökkentését, az indokolatlan nagyberuházások felülvizsgálatát. A veszteséges iparágakat, vállalatokat az állam a lakosság rovására ne támogassa. A Parlamentnek olyan befolyást kell gyakorolnia a kormányzati munkára, hogy végre eredményes és érzékelhető intézkedések történjenek a gazdaság korszerűsítéséért. Munkásembereként azonban azt is nagyon fontosnak tartom, hogy ne alakuljon ki tömeges munkanélküliség. Aki mégis ilyen helyzetbe kerül, annak garantálni kell a szociális biztonságot.

A választókerületben élők érdekében is határozott inflációellenes kormánypolitikára van szükség. Felül kell vizsgálni az adóterheket. Nem tartom megengedhetőnek, hogy az adórendszert gátját jelentse a mezőgazdasági kistermelésnek, a

Miklós Károly 38 éves gépész szakoktató, a Volán vállalat művezetője

vállalkozásnak. Ha képviselőnek választanak, a Parlamentben ezt akarom elérni. Olyan lakásban élek, minnek megvásárlásához nagy összegű hitelt kellett felvennem. Ha a lakáshitelek kamatait, vagy a törlesztőrészeket a kormány felelme, a családok tízezreinek helyzetét kihatástalanná tenné.

Súlyos társadalmi gondjaink közül véleményem szerint a legnyomtasztóbb az alacsony nyugdíjjal rendel-

akiknek programja a bérből és fizetésből élők érdekeit a legmarkánsabban megfogalmazza. (Az új választógyűlést törvény alapján a jövőben pedig önálló jelöltek is indít a népképviselői választásokon.)

A bemutatkozások és eddigi megnyilatkozások alapján úgy vélik, hogy a szakszervezetek 1988 decemberi országos értekezletén elfogadott állásfoglalásához — mely a fentiek szellemében készült — Miklós Károlyt és Dobozy Leventét jelölték programja áll legközelebb. Miklós Károlynak a foglalkoztatás- és szociálpolitikai értékeiről kialakított álláspontját, célmegjelöléseit kiérlelték tartják, személyét a munkavállalói érdekek képviseletére alkalmasabbnak ítélik. Javasolják a választókerületben lakó szakszervezeti

tagjaiknak, hogy éljenek állampolgári jogukkal, és az augusztus 5-i pótválasztáson minél többen vegyenek részt.

Újabb szegedi küldöttjelöltek a pártkongresszusra

Az MSZMP októberi kongresszusára újabb szegedi küldöttjelöltekre érkeztek javaslatok. A tegnapi délutánig beérkezett jelöltilisták alapján a választási bizottság az alábbi személyek jelölését felülvizsgálta és jóváhagyta:

Ábrahám Lajos (49 éves, a MÁV Igazgatóság üzemviteli osztályvezetője); Dombi Gyula (63 éves, nyugdíjas); Eitler Aladár-né Szilágyi Júlia (64 éves, nyugdíjas); Halmosi Ká-

roly (33 éves, a Taurus Gumigyár üzemvezetője); Kócsó József (64 éves, nyugdíjas); Nagyvári László (57 éves, a Csm.-i Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat üzemszervezési vezetője); Triser Ferenc (38 éves, a Csm.-i Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat gazdasági igazgatóhelyettese); Váradi Márton (63 éves, nyugdíjas); Zákány István (47 éves, a MÁV Igazgatóság szervezési munkatársa).

A jelölés tovább folytatódik (azt augusztus 24-én zárják le). Mint ismeretes, 50 párttag támogató aláírása szükséges a jelöléshez. Az MSZMP tagjainak az alapszervezeteken, illetve más szerveződésekön kívül a városi pártbizottság székházában is (munkanapokon 8 óra és délután fél öt között) lehetőségük van arra, hogy a számukra megfelelő küldöttjelölteket aláírásukkal támogassák. Az újabb jelöltek névsorát egy hét múlva közöljük.

A jelölés tovább folytatódik (azt augusztus 24-én zárják le). Mint ismeretes, 50 párttag támogató aláírása szükséges a jelöléshez. Az MSZMP tagjainak az alapszervezeteken, illetve más szerveződésekön kívül a városi pártbizottság székházában is (munkanapokon 8 óra és délután fél öt között) lehetőségük van arra, hogy a számukra megfelelő küldöttjelölteket aláírásukkal támogassák. Az újabb jelöltek névsorát egy hét múlva közöljük.

Böle István

Az szmt a választásról

Tegnap ülést tartott a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának elnöksége. A testület a Tisza Volán szakszervezeti bizottsága felhívása alapján, állást foglalt a képviselő-jelölés, illetve -választás kérdésében.

Az alapszervezeti információk alapján az elnökség úgy értékelte, hogy az 1-es számú országgyűlési választókerületben a képviselő-választás olyan politikai csatározások színterévé vált, amelyek sajnos nem mentesek a túlfűtött indulatoktól és a végteléken való gondolkodástól sem. A szakszervezeti tagok számára nem közömbös, hogy az őket foglalkoztató súlyos gondok az Országgyűlésben megfogalmazódnak-e? Ezért az szmt elnöksége leszögezi, hogy pártoktól függetlenül, azon jelöltek támogatja,